

TISZAVIDÉK

VEGYES TARTALMU HETILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egész évre 4 frt — kr. Negyedévre 1 frt — kr.
Fél évre 2 frt — kr. Egyes szám ára 10 kr.

Megjelen minden vasárnap reggel.

Hirdetéseket a kiadóhivatal jutányos áron vesz fel.

Felelős szerkesztő és kiadó

S Z I L B E R J Á N O S.

SZERKESZTŐSÉG:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

KIADÓHIVATAL:

Csongrád, Magtár-utca 41. szám, hová az előfizetések, hirdetmények intézendők.

A közérdek emberei.

Valahányszor egy országgyűlési képviselőválasztás előtt állunk, mindannyiszor előállnak az érdekszféra elemek, kik a közönség testén mintegy elősdiék rágódnak, kifeszítve mellüket, eget földet kiabálnak, hogy ők azon hivatott tényezők, kik a város érdekeit szem előtt tartva, legjobb tehetségük s önfeláldozásuk mellett kizárólag azt tüzték célul, hogy csakis hasznos, üdvös szolgálatokat teljesítsenek a város s így a közönség érdekében.

Elmondják ilyenkor, hogy ki ne lelkesedne azon magasztos eszmékért, melyek minden egyes hazafi szívére áthatják, a Függetlenségért, de édes barátaim! a viszonyok s körülmények olyanok, hogy ezeket megvalósítani nem lehet; akasszuk tehát ezen tiszta meggyőződéssel telt elvünket szegre, s ha majd jönni fog, a minthogy jönni kell a költő mondása szerint: egy jobb jövő, akkor mi is sorompóba állunk s ha kell életünkkel és vérünkkel mint hajdan őseink tették, az ország és nemzet védelmére kelünk s utolsó filléreinket is a haza oltárára tesszük le.

De most a midőn arra alkalmas idő nem kínálkozik s az ellenségeskedések által csak önmagunknak ártunk, hallgassátok meg Próféta szavaim s ha jó hazafiak vagytok s hasznos szolgálatokat akartok teljesíteni, hogy a későbbi nemzedék hálával lakozzék

bölcs s tapintatos eljárásokért, miután az adott viszonyoknál fogva a haza érdekében nem voltatok képesek szolgálatokat teljesíteni, legalább az alkalmat megragadva és azt minden tekintetbe kiaknázva a város előhaladására, felvirágzására és előnyére kihasználtatok.

A nagy hazafi, ki ezen szomorú vezérszerepre vállalkozik s jobb meggyőződése ellenére, mintegy felfogadott, megvesztegetett bérencz, kinek a háta megett már ott tátong a kiapadtlan pártkasza, imígyen szólal meg:

Tisztelt polgártársak! Városunk sorsa csupán attól van függővé téve, hogy milyen képviselőt küldünk az ország-házába, válasszanak tehát önök, a jó és a kevésbé jó között, mostoha vagy édes gyermekek akarnak-e önök lenni? Ha tehát nem akarnak ujjathuzni s óhajtkák, hogy sokat szenvedett városunk jogos igényeinek érvényt szerez-zünk, akkor ragadják meg az előnyt, melyet kizárólag jelöltünk biztosíthat az önök és családjaik számára.

Már most mit tesz az a szegény nép, ki a már, már elviselhetlen terhek alatt amugy is roskadozik, megadja magát, s azt mondja igaza van annak az urnak, mert már magunk kárán eleget okoltunk, nincs más menedék, mint a hatalom szekerét tolni, hogy így rajtunk is segítve legyen.

Midőn pedig a választási nagydob hangja elnémul, s a felizgatott kedélyek

normális állapotba térnek, a lakosság epedve várja, hogy mikor jön már el végre az az idő, hogy rajta könnyítve lesz, a midőn egy szép reggel arra virad, hogy nemcsak kiméletesen nem bánnak vele, de a legnagyobb ukázzal ott támad a végre-hajtó s irgalom kegyelem nélkül kijelenti, hogy a törvény értelmében vagy fizet kend, vagy visszük a zálogként lefoglalt tárgyat.

Ekkor fellelegzik a szegény adófizető s mint a halállal tusakodó, utolsó végvonaglásban szenvedő beteg, ki e gyötrelmes, röggös élethez oly szivóssan ragaszkodik, míg egyszer feleszmél, erejéből végkép kifogyva, a halál martaléka lesz. Ugy az adófizető polgár is ki végkép kimerülve tehetetlenül áll a nagy fizetés előtt, de mivel nincs miből megfizetni összeroskad, nem törődnek azzal, hogy ha feje alól a párnát elviszik lesz-e mire lehajtani agy, ősz fejét.

Hej pedig a választás előtt, de paroláztak az urak, különösen a II. jegyző ígért füt, fát, biztaták Jánosbácsit hogy ne féljen kend semmitől, itt vagyok én, s ha valami baja lesz kendnek, csak forduljon hozzám bizalommal, mindent jóvá tesszünk.

S midőn Jánosbácsit eléri a baj eszébe jut a II. jegyző ur ígérete, kapja magát beállít hozzá s elmondja legott nagy baját a ki rá sem ügyelve az elmondottakra, mert hát neki kis-

A TISZAVIDÉK TÁRCZÁJA.

Csalódás.

Méla holdnak képe ott, a fellegek közt
Egyre haloványul,
Reményél elvesztett, megcsalódott szívem
Bubánatban árul.

Bubánatban árul, siratva a multat,
Multnak boldogságát,
Aranyhaju szőke kis lány, szép szemednek
Szerelmes párját.

Néma már fájdalom, szenvedő szívemnek
E régi lakója.
És ez el nem aló fájdalomat szívem, mint
Szent erejét óvja.

Nem mondom: csalódtam, csak vakmerő voltam
Lehetlent reméltem.
De hisz rabod voltam s viszont szeretetre
Vágyott hiu lelkem.

Oh most bánatomban utánad epedve
Látlak újra s újra . . .
Emlékednél édes-bus rezgésbe indul
Szívem minden hurja.

Nem kérdezem többé, mért döntöttél fájó,
Kínos árvaságba . . .
Sajog szívem, de nem csaphod már az égre
Szenvedélyes lángja!

Tudom . . .

Tudom reményem már ezentul
Ígész csalfa álom,
Melynek festett tündér világát
Föl sohasem találok.

Tudom a tűz mely forr szívemben
Epesztő szenvedélylyel
Hevitni akaró sugarát,
A szélnek szórja széjjel.

Tudom rabságom éjjelének
Nincs hajnalhasadása
Mint külden angyal elpártolt ki
Rab szívemet kiváltsa.

Tudom mig él a régi érzés
Nincs percnyi nyugodalom
Tudom — s nyugtomnak lázban égve
A sirt csak ásom-ásom.

Csittlagnám a régi vágyat
Már-már győzők a harczon,
S a vég: fájón merengek újra
A vesztett angyal arczon.

Szerelmem nem lehet kiölni
Ugy összenőt szívemmel
Mint napfénytől kicsalt virágtő
Az anyaföld kebelével.

Téped a virágot mig a tő el.
Felső bimbót hoz újra
Bimbót, virágot mig a tőt is
Szélvész ki nem sodorja.

Szerelmem bus virágait hát
Hiába is törném le.
A tő kihajt . . . táplálja folyton,
Szívem ráhulló vére.

A tőt a tőt hát! S több keserv hang
Szívemből nem fakadna . . .
Óh de a tövel összetépvé
Szívem is kiszakadna.

Kun Béla.

sebb gondja is nagyobb, minthogy a más szegény ember bajáival bibelődjék, végre oda szól, hogy hívják kendet? János bácsi nagyot néz s mintegy kérdőleg megszólal, hát nem ismer a tekintetes ur? hiszen választás előtt nevémen szólított s nagyon biztatott, hogy ha bajom lesz forduljak bizalommal Önhöz, hát csak ennyibe viszik az urak az adott szót? én ugy tudom a magyar ember szavát szokta tartani s az urak azzal legjobban dicsekednek, de úgy látszik, ha oda jutnak, a hová a nép bizalma emelte még kötelességüket sem tudják felfogni, nemhogy önzetlenül tudnának közreműködni az összközönség érdekében.

Ebből pedig mindenki könnyen levonhatja azt a szomorú tapasztalatot, hogy ezek az urak bennünket csupán vak eszköznek használnak fel, s ha céljukat elérték nem törődnek ök semmi egyébvel csak a saját galád érdekükkel, s éppen ezért mondjuk mi, hogy nagy csapás az egy városra, ha osztályrészéül az jutott, hogy nincs egyetlen egy embere kiben megbizhatna, ki még az adott bizalommal rutul vissza nem élt volna, ki ezt a szegény a mellett könnyen hívó, és annyiszor félrevezetett közönséget arra az utra vezette volna, hogy azon számtalan önfeláldozások árán legcsekélyebb előnyt lett volna képes a maga részére elérni.

Tekintsünk csak vissza a legutóbb megtartott országgyűlési képviselő választásra a hol a választó polgárokat nemcsak megfosztották törvény adta jogaiktól szavazataiktól, de kinek minden megkívántató kelléke a szavazathoz kezébe volt, azt is tehetetlenné tették arra, hogy a szavazó urna elé juthasson.

De azért egyik helybeli lap nem késett kijelenteni, sőt az égis magasztalni U j h e l y i Nándor választási elnököt a választás körül kifejtett tapintatos s a törvény intencziójának minden tekintetben megfelelő eljárásáért mit, ha tett volna is csak köteles-

ségét végezte volna, nemhogy azért elismerést és dicshymnusokat zengjünk neki, ki anélkül is azon mániába szened, hogy az ő személye, megközelíthetetlen, utolérhetetlen (az üresség által.)

Minthogy pedig annak jöttünk tudomására, hogy ugyanez az U j h e l y i Nándor kitől soha egy önálló eszmét nem hallottunk, ki soha önálló álláspontot elfoglalni nem mert, (mert nem tudott), hogy a közérdeknek szolgálatot tett volna; de igenis oly szerepet játszott, hogy más kritikát róla nem is lehet alkotni, hogy vagy nem tudja, mert nem képes a jót a rossztul megkülönböztetni, vagy pedig csak akkor tesz szolgálatot, (vagy jobban mondva tenne,) ha beképzelt, de nem létező tehetsége által busás jövedelmet lehetne elérni. Az ő személyét tömjenező hirlapi cikkek folytán, melyben elvagyon mondva, hogy mennyi szolgálatokat teljesített a közérdek szempontjából, a főispán ur kinek kegyét szintén sikerült a maga részére megnyerni, felbuzdulván a hallottak által melegen ajánlotta a belügyminiszter ur kegyeibe, hogy legalább is kir. tanácsosi címet nyerjen Ö felségétől.

Mi pedig 100 arany jutalmat tűzünk ki annak a részére, ki előáll s megtudja mondani, miféle hasznos szolgálatokat tett a közérdek szempontjából U j h e l y i Nándor, talán nem csalódunk, ha minden ellenszenv nélkül, csupán az őszinteségnek s igazságnak akarunk eleget tenni, ha nyíltan s őszintén kijelentjük, hogy inkább ártalmára, mint hasznára volt a közügynek, nehézkes s a mellett határozatlan eljárásával.

Mit csodálkozunk tehát az ő nevelt fián, kit hatalmas befolyása alatt a j o g i t u d o m á n y o k h á t r a h a g y á s á v a l, a város nyakára r á e r ő s z a k o l t és II-od jegyzőnek megválasztatta, ki kötelességét akként fogja fel, hogy a mit a diploma örve alatt szabadon cselekedhetne, de mert azt nem tudjuk melyik veszett kutya hordja még a hátán, diploma hiányában az

alkotott és érvényben levő szabályrendelet megenged, hogy nemcsak hivatalos, de nézetünk szerint a hivatalal merőbben ellenkező mellékjövedelmek hajhászásával is foglalkozhatik, mi által a hivatalos munka lesz a mellék, s a mellékjövedelmet hajtó ügyek lesznek a főmunkakörei.

Hogy többet ne említsünk a sok mellékjövedelmet hajtó ügyek közül, egyet kiemelünk csak azért, hogy az elfogulatlan közönség részrehajlás nélkül, higadtan és igazságossan bírálja el.

Köztudomású tény, hogy a II-od jegyző ur a „Csongrádvárosi Takarékpénztár“-nál mint igazgató működik közre, s mert annak, a pénzügyintézetnek az ügykezelése körül felmerülő részben teljesített közreműködésért és fáradozásának jutalmaért évi 5—600 frt tiszteletdíjat élvez, kérdjük hogyan tudja a II-od jegyző ur és takarékpénztári igazgató ur a tisztességgel és becsülettel azon eljárását összehajtatni, hogy annak az intézetnek, melyet képvisel nemcsak hasznos szolgálatot nem teljesít, de határozottan annak érdekével homlok egyenest ellenkező eljárást követ, mert a helyett hogy a kölcsönt igénylő feleket megszerezne a Takarékpénztár részére és ezáltal annak szorossan vett érdekét előmozdítaná, akként fogja fel hivatását s kötelességét, hogy máshonnan közvetít megfizetett díjért részükre kölcsönt?

Hát a takarékpénztár intéző körei ezeket összetett kezekkel nézik? s nincs egy szavuk ezen eljárás ellen? vagy Herke Ferke talán téli álmodat aluszol? vagy minden bölcsességed és nagyszabásu, hatást kereső szónoki tehetséged jobblétre szenderült? avagy (a megfigyelő osztály boncz kése alá került) s most azon sikerek babérjain nyugszol mit hajdani végrehajtó minőségében busásan kiérdemeltél (a megszóló nyeléből) csöndes magányodban pedig olykor, olykor felsóhajtasz, hol vagytok szép idők? de jó volna még

PÁLYA FUTÁSOM.

— Elbeszéli egy kulisszatoló. —

Mikor én a világra jöttem, kettős szerencsétlenség ért engemet. Először, hogy egyáltalán a világra jöttem, másodsor, hogy Ábelre kereszteltek. Elemi iskolás koromban sok bajom volt a nevémmel. Egy haragos pillanatban leharaptam a Kasznár Jóska orrát, a miért a tanító eluadrágolt és azt mondta, hogy Káin vagyok.

Rajtam maradt a „Káin“ elnevezés, többé a zápor se moshatta le rólam. Oly annyira, hogy borus, de legfőképp borus perczekben magam is kételkedtem, vajjon minek is hívnak? Iskoláim bevégezte után kapóra jött a hír, hogy az uraság inas gyereket keres. Apám biztatott, hogy járjak utána, még nagy ur is lehet belőlem. Ostobának elég ostoba vagyok hozzá. Jelentkeztem tehát Nánási méltóságos urnál.

— Mi a neved? — kérdezte.

— Zimankó Á . . . A . . . Káin.

A méltóságos asszony erre egyszerűen elájult, mivel előtte Zsár vagy Zsarszon kívül nem létezett inas. Férje pedig kiadta az utamat.

— Későn jöttél gyerek nem kellesz.

Elhatároztam, hogy holnap korábban jövök, de apám magánál marasztalt, mondván: számár a szamarak közé, de nem kastélyba való. Megnyugodtam és két hétig mit se tettem, mint harag kötélén lóbá-

lództam. Itt ismerkedtem meg Kóza Pistával, a ki már legény számba ment. Pipázott az öreg előtt a nélkül, hogy kiütötték volna a pipát szájából. E mellett szórta a pénzt — mert mint hallám — kikérte örökségét az apjától s a lányokat gyöngyökkel kényeztette.

Mikor estére haza vetődtem első dolgom volt apámhoz menni.

— Édes apám! az örökségemért gyűttem.

Apám nagyot bámult, aztán kiküldte hugomat a szobából és meglehetősen ügyességgel eluadrágszizjazott.

— Nesze! én is ezt örökölttem apámtól!

Az egész dologban csak az a hasznom volt, hogy végig repedt nadrágom helyett újat vettem.

Egy szép őszi napon bucsut vettem a szülői háztól, a hol — apám mondása szerint — nem türnek ingyen élet. Az anyai csókkal homlokomon, egy cipővel tarisznyámban azzal eresztett utnak apám.

— Eredj gazember kölyke, tanulj emberiséget! Aztán titokban könnyet morzsoltszét szemében.

Mikor a közeli mezővárosba megérkeztem először Kócz Gáspár disznónagykereskedő (vagy nagydisznókereskedő) rokonnukhoz mentem ki mindig pártolta családunkat. Előbb megvendégelt engem, aztán így szólt:

— Hát mit akarnál tanulni?

— Emberséget.

— Akkor legjobb ha disznópásztor leszel.

Még abban a korban nem érttem a célzást, mi e szavakban rejlett, tehát kellő szerénységgel feleltem:

— Talán disznó kereskedőt tetszik gondolni bátyám?

Kócz ezt zokon vette, hogy arra a magaslatra akarok jutni, a melyen ő áll, de aztán a fölény érzetében gunyolódva szólott:

— Nono kópé, még azzá is lehetsz! Egy amerikai szabó-legény a miniszterelnökségre vitte. Persze engem értett a szabólegény alatt maga pedig a miniszterelnökhöz formálta magát.

Ez időtől fogva mély gyűlöletet tápláltam utána, mely még fokozódott, midőn eiszójjal a spajzban nyakonsipett.

— Mit keressz itt te kölyök? rivalt rám bosszusan.

— Semmit csak a berendezésre voltam kíváncsi, feleltem szepegeve.

Kócz meg nem állhatta, hogy el ne kaczagja magát.

— Kivágtad magad Ábel, ennek köszönheted, hogy el nem verlek.

Másnap bucsuszó nélkül hagytam faképűt az öregem. Sohsem szívelhettem, az olyanokat, kik az ember éjjeli nyugalmát háborgatják. És tiszta bosszúérzetből magammal vittem a legszebb tajtékpipáját, melyet a dohádyszóban találtam. Meg is tömtem ráadásul illatos döbrögi dohánnyal, a mit kün az országuton nagy önfeláldozással el is szittam.

Takarékpénztárban.

Mikor egyik nagyobb alföldi városban történt takarékpénztári sikkasztásról hírt adtak az ujságok, másnap a m—i takarékpénztárhoz beállit egy szürös atyafi.

— Kiviszem a pénzemet téus uram, itt a könyv, tessék kiadni a 200 pöngömet.

Annak rendje s módja szerint kifizetik a magyarnak a pénzt.

Az öreg olvassa jobbról-balra tekingetve. Azután odaszól a pénztároshoz:

— Ehen van ni — beteszem megest.

— De hát mi a menykőnek vette akkor kend ki — mordul rá a pénztáros.

— Csak azt akartam tudni, hogy megvan-e mert lássa kigyelmed, jó arról néha néha meggyözdni.

Szerkesztői üzenetek.

Kiváncsi Helyben. Szívesen tennénk eleget kérésnek, de miután a kérdéses ügy mindeddig elintéztést nem nyert, nem akarunk addig visszatérni, mert az csak kárára lehetne az ügynek, a Főszalgabíró ur folytatja a vizsgálatot s hihetőleg mielőbb befejeztést nyer, ha csak az ügyiratok aljára nem került.

P. M. Helyben. Rosszul tetszett olvasni, mert az a közlemény nem e lap hasábjain jelent meg, hanem a »Csongrádi Közlöny« legutóbbi számában, érdemlegesen csak akkor fogunk foglalkozni az ügygyel, ha részletesebb adatok birtokába jutunk, — annyit azonban már ezuttal jelezhetünk, hogy nevezett hivatalnok viselt dolgaival nagyon meg-egyeznek.

VALÓDI PÁRISI
HALHOLYAG és **GUMMI**
tucztája 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 és 8 frt. Világhírű czég. Alapított 1881-ben.
Mégrendelési czím:
REIF J. különlegesség, WIEN, I., Brandstätte 3.
Kivitelű árjegyzék ingyen zárt borítékban.

SANGERHAUSENI GÉPGYÁR MAGYARORSZÁGI GYÁRTELEPE.
BUDAPEST, KÜLSŐ VÁCZI-ÚT 1443.

Első és egyedüli magyar special gépgyár,

a mely az összes mezőgazdasági iparágak számára szükséges gépeket gyártja.

Gazdák és iparosok számára mint hajtó erő rendkívül előnyös a

„Hoffmeister-féle gőzmotor“

a legjobb, a legolcsóbb és legbiztosabb gőzgép. Fűthető szénnel, fával, cserrel és minden egyéb hulladékkal. Minden nagyságban $\frac{1}{2}$ lóerőtől kezdve gyártjuk.

A Hoffmeister-motor

rendkívüli előnyei folytán minden eddig ismert hajtóerőt fölülmúl. Felállítható bárhol, semmi alapozás vagy falazás nem szükséges, állhat szilárdan vagy szállítható.

A „Hoffmeister-motor“

megszerzését gazdáknak és iparosoknak a legmelegebben ajánljuk. — Leírással, felvilágosítással, árjegyzékkel szívesen szolgálunk.

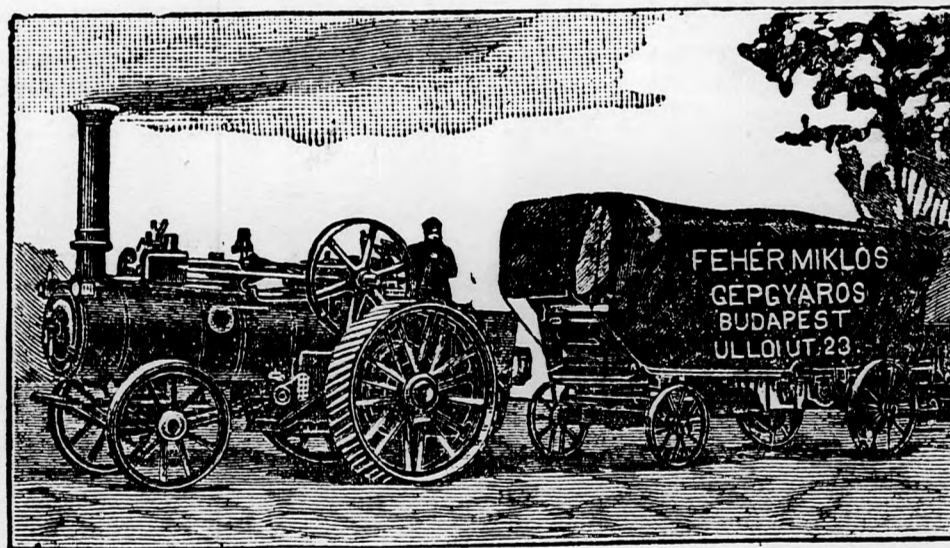
Képviselőre ajánlatokat elfogadunk.

FEHÉR MIKLÓS gépgyáros

ajánlja a

m. kir. államvasutak gőzcséplőkészleteit,

továbbá a legújabb szerkezetű magánjárókat és mindennemű egyéb gazdasági gépeket u. m.: ekéket, boronákat, hengereket, vetőgépeket, (cirkulár)-kör-fűrészeket, malomberendezéseket, trieuröket, darálókat, a

legjobb peronoszporafecskendőket, szecska-
gókát, bakkerrostákat stb.
stb. kedvező fizetési fel-
tétel mellett legjutá-
nyosabb áron, hitelké-
pes vevőknek több évre
terjedő részletfizetésre.

Leégett m. kir. állam-
vasuti cséplők keretei
készpénzért beváltatnak,

valamint régi gépek ujjakkal becseréltetnek.

Cséplési idényre vevőimnek megbízható gépészekről szívesen gondoskodom.
Képes árjegyzék kívánatra bárkinek ingyen és bérmentve.

FEHÉR MIKLÓS

Budapest, IX., Üllői út 23. sz. (a »Köztelek« mellett.)

A M. KIR. ÁLLAMVASUTAK GÉPGYÁRÁNAK Vezérügynöksége

BUDAPEST, Váci-körut 32. sz. a.

Ajánlja a m. kir. államvasutak gépgyárában készült gőzcséplőgarnitúráit, ipari czélokra alkalmas „Compound“ lokomobiljait, teljesen vasból készült szalmakazalozó gépeit, gőz-kukoriczamorzsolóit, Stibor-féle körfűrészeit, kaszáló és aratógépeit, továbbá SAC K-féle ekéit, vetőgépeit, boronáit és egyéb gazdasági gépeit.

A Fairbanks-féle mérleggyár kizárólagos képviselője.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

